

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 41.884.099 (ID-11320)
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії

Едуард Процюк

(власне ім'я, прізвище здобувача (ки))

1999 року народження, громадянин

України

(назва держави, громадянином якої є здобувач (ка))

освіта вища: закінчив у 2020 році

Національний університет «Одеська

юридична академія»

(найменування закладу вищої освіти)

за спеціальністю (спеціальностями)

«Право»

(за дипломом)

працює співробітником

СБУ в Одеській області, м. Одеса

(посада)

(місце основної роботи, підпорядкування, місто)

виконав акредитовану освітньо-наукову програму

Право

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом

Одеського державного

(повне найменування закладу)

університету внутрішніх справ від «31» жовтня 2025 року № 539, у складі:

вищої освіти (наукової установи), підпорядкування (у родовому відмінку), місто)

Голови разової
спеціалізованої
вченої ради -

Віра Галунько

доктор юридичних наук, професор, професор кафедри
адміністративної діяльності поліції факультету підготовки
фахівців для підрозділів превентивної діяльності НПУ
Одеського державного університету внутрішніх справ

Рецензентів -

Анастасія Берендєєва

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
адміністративно-правових дисциплін інституту права та
безпеки Одеського державного університету внутрішніх
справ;

Вікторія Сірко

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
адміністративно-правових дисциплін інституту права та
безпеки Одеського державного університету внутрішніх
справ.

Офіційних опонентів -

Андрій Боровик

доктор юридичних наук, професор, віце-президент з
наукової роботи Науково-дослідного інституту
публічного права;

Олена Назимко

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін Донецького державного
університету внутрішніх справ

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

на засіданні «26» грудня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня
доктора філософії з галузі знань 08 Право
(галузь знань)

Едуарду Процюку

(власне ім'я, прізвище здобувача (ки) у давальному відмінку)

на підставі публічного захисту дисертації «Адміністративно-правові
постслужбові антикорупційні обмеження щодо функціонерів публічного
сектору»

(назва дисертації)

за спеціальністю (спеціальностями)

081 Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) відповідно до Переліку
галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка
здобувачів вищої освіти)

Дисертацію виконано в Одеському державному університеті внутрішніх справ
(найменування закладу вищої освіти (наукової установи), підпорядкування, місто)

Науковий керівник Олег Коропатов, кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін
інституту права та безпеки Одеського державного
університету внутрішніх справ.

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що
містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем
досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення
для галузі знань 08 Право.

Здобувач має 8 наукових публікацій за темою дисертації, з них 4 статті у
наукових фахових виданнях України, 4 тези доповідей на науково-практичних
конференціях.

1. Процюк Е.О. Антикорупційне постслужбове обмеження представництва:
сутність, дилеми трактування, прикладні межі. *Юридичний бюлетень*. 2023. № 30.
С. 100-109.

2. Процюк Е.О. Постслужбова антикорупційна заборона правочинів:
предметний вимір. *Право та державне управління*. 2024. № 2. С. 385-392.

3. Процюк Е.О. Національні правові засади постслужбових
антикорупційних обмежень щодо функціонерів публічного сектору. *Держава та
регіони*. Серія: Право. 2024. № 3. С. 122-131.

4. Процюк Е.О. Постслужбові антикорупційні обмеження щодо
функціонерів публічного сектору: системна належність та галузевої статусна
специфіка. *Право і суспільство*. 2024.

У дискусії взяли участь:

Андрій Боровик, доктор юридичних наук, професор.

Позитивна оцінка дисертаційного дослідження Е.О. Процюка у цілому та її окремих положень зокрема, не виключає можливості та необхідності висловити певні застереження і зауваження щодо позицій, які потребують критичної оцінки, є спірними або потребують додаткової аргументації та дають можливість вступити у дискусію з автором:

1. Автором запропоновано прийняття окремого нормативно-правового акту, який би регулював питання антикорупційних обмежень функціонерів публічного сектору після закінчення служби, у рамках вдосконалення національного антикорупційного законодавства. Але, існуюча нормативна основа дозволяє це зробити без окремої деталізації. Тому дана пропозиція потребує додаткової аргументації.

2. Потребує пояснення позиція автора, щодо питання розширення сфери застосування антикорупційної заборони представництва від органу до всієї відомчої вертикалі чи відповідної системи органів. Проте, локалізація застосування цього обмеження може призвести виключно до його недієвості через можливі маніпуляції.

3. У контексті постслужбових антикорупційних обмежень автором запропоновано їх класифікація, щодо забезпеченості: а) спеціальними засобами юрисдикційно-відновлювального реагування; б) спеціальними засобами юрисдикційно-відновлювального і юрисдикційно-деліктного реагування; в) спеціальними засобами юрисдикційно-відновлювального і загальними засобами юрисдикційно-деліктного реагування; г) спеціальними засобами юрисдикційно-відновлювального і процедурно-процесуального реагування. У цьому аспекті неочевидним залишається їх застосування до конкретних антикорупційних обмежень.

4. Не достатньо обґрунтованими слід вважати положення дисертації щодо мультидисциплінарності постслужбових антикорупційних обмежень, які первинно мають адміністративно-правовий характер.

5. Цікавими є висновки дисертанта щодо співвіднесення службової інформації та інформації, що пов'язана із службовою діяльністю для цілей антикорупційного законодавства. Проте, чи ці положення мають абсолютний характер чи є лише науковим висновком, що не завжди узгоджується з правореалізацією.

В той же час висловлені зауваження переважно мають характер побажань і суттєво не впливають на загальну високу наукову цінність рецензованої роботи та позитивну оцінку дослідження. Наявність дискусійних питань, насамперед, характеризують актуальність і складність теми дослідження та власний підхід дисертанта до її розгляду.

Олена Назимко, кандидат юридичних наук, доцент.

Як і для будь-якого дослідження складної і нової теоретичної проблеми, у дисертації міститься ряд не достатньо обґрунтованих положень або питань, що потребують роз'яснення, які можуть стати підґрунтям наукової дискусії і напрямами подальшої розробки даної проблеми, зокрема:

1. Потребує додаткового пояснення дисертантом пропозиція щодо впровадження Реєстру колишніх функціонерів публічного сектору, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення. У випадку існуючого вже Реєстру, дані про особу будуть підлягати внесенню виключно у разі вчинення такою особою правопорушення (фактично). Натомість у разі запропонованого Реєстру відомості про особу будуть вноситися з моменту прийняття на службу в орган державної влади чи місцевого самоврядування незалежно від часу звільнення (оскільки одна передбачена нормами Закону України «Про запобігання корупції» є безстроковими за своєю дією) та незалежно від факту порушення таких заборон.

2. Автором звернуто увагу на часові межі дії постслужбових антикорупційних обмежень. Цікавими є твердження щодо внутрішньо системного переходу між різними видами однієї й тієї ж соціальної діяльності. У таких випадках фактично відбувається лише зміна позиції, а не умов застосування антикорупційного законодавства. У зв'язку з чим виникає питання щодо перерви у діяльності, та можливості застосування в цей період постслужбових антикорупційних обмежень.

3. Дисертантом запропоновано до частини 3 ст. 26 Закону України «Про запобігання корупції», «Обмеження, встановлені цією статтею, поширюються на членів Ради Національного банку України» внести зміни, враховуючи зміст та назву цієї статті («Обмеження після припинення діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування»), де б зазначалися не чинні члени Ради Національного банку України, а особи, які вже залишили ці посади. Вказані зміни з огляду на формулювання назви статті є необов'язковими чи все ж таки мають пріоритетне значення. Адже, у тексті йдеться про посаду, та пов'язані з нею обмеження.

4. У дисертаційному дослідженні звернуто увагу на наявність «непідприємницьких» угод, які можуть бути використані для фактичного здобуття вигоди (прихована винагорода за попередню лояльність) або ж мати значний інтерес для особи (зокрема через активне стимулювання функціонера ще до його відставки), але формально ці дії не включені до списку заборонених. Доцільним було б в дослідженні навести приклади таких угод та здійснити аналіз антикорупційних ризиків.

В той же час висловлені зауваження переважно мають характер побажань і суттєво не впливають на загальну високу наукову цінність рецензованої роботи.

Анастасія Берендєєва, кандидат юридичних наук, доцент.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації.

1. Автор визначає особливості постслужбових антикорупційних обмежень (1.2. «Системна належність, видова структура і галузево статусна специфіка постслужбових антикорупційних обмежень щодо функціонерів публічної служби») та наголошує на їх специфічному предметному змісті. Однак це твердження виглядає недостатньо обґрунтованим, оскільки предметна специфіка таких обмежень загалом є очевидною й у значній мірі співвідноситься з підходами, прийнятими на міжнародному рівні. Тому потребує додаткових пояснень, у чому саме полягає унікальність предметного змісту цих обмежень у вітчизняному законодавстві.

2. У роботі стверджується, що постслужбові антикорупційні обмеження можуть розглядатися як субінститут у межах адміністративно правового інституту запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (стор. 42). Одночасно зазначається тенденція до поступової інтеграції та систематизації антикорупційних норм, що потенційно може зумовити формування окремої комплексної галузі — антикорупційного права. Такий підхід видається суперечливим і потребує додаткового обґрунтування. У зв'язку з цим виникає питання: які саме критерії та аргументи дозволяють одночасно стверджувати про належність постслужбових обмежень до субінституту адміністративного права та водночас — про реальність виокремлення антикорупційного права як самостійної галузі?

Однак, ці недоліки, мають дискусійний характер і не впливають на позитивну оцінку дисертаційного дослідження.

Вікторія Сірко, кандидат юридичних наук, доцент.

Наголошуючи загалом на високому теоретичному рівні дослідження, його практичному значенні, слід також торкнутися й дискусійних положень роботи:

1. В дисертаційному дослідженні автор вказує, що для забезпечення постслужбових антикорупційних обмежень характерним є використання антикорупційних норм різного функціонального спрямування. При цьому, окреслюючи різноспрямований характер статусних законів, котрі інколи дублюють або неточно відтворюють постслужбові заборони, спричиняючи ризик помилкового тлумачення й ускладнюючи правозастосування. Під час публічної презентації хотілося б почути Вашу думку відносно сутності функціонального спрямування.

2. Дисертантом доведено наявність організаційно-процесуального забезпечення постслужбових антикорупційних обмежень щодо функціонерів публічного сектору. Проте, чи воно є наявним чи є лише науково сформованим явищем? Вказане потребує додаткової аргументації.

У цілому висловлені зауваження мають дискусійний характер та не знижують загальну позитивну оцінку проведеного дослідження. Робота виконана на вельми актуальну тему, відрізняється новизною та містить приріст наукового знання.

Віра Галунько, доктор юридичних наук, професор — без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» — членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада
ДФ 41.884.099 присуджує

Едуарду Процюку

(власне ім'я, прізвище, здобувача (ки) у давальному відмінку)

ступінь/ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право

(галузь знань)

за спеціальністю (спеціальностями) 081 Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) .

відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється
підготовка здобувачів вищої освіти)

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

(підпис)

Віра ГАЛУНЬКО

(власне ім'я та прізвище)

